

“İslam’da cinsellik” konusu yeniden popülerleşti. İki haftalık derginin tiraj savaşları nı dünyanın her yerinde olduğu gibi cinsellik üzerinden yapmalarıyla konu alevlenmişe benziyor. Bir farkla, dergiler cinselliği İslam’la ilişkilendirdiler. Birinin kapağına “türbanlı porno”yu alması, özellikle “İslamcı” basında çok sert tepkilere neden oldu. Dergi o hafta tirajın 140 bini geçtiğini açıklayarak yanıtladı. Halk istiyor!

Haksız da sayılmazlar, internette “porno, seks, türban” gibi sözcükleri bir arada taradığınızda karşınıza onlarca içinde türbanın olduğu erotik, pornografik hikâye ya da fotoğraf çıkıyor. Bazı siteler bu hikâyeler için ayrı kategoriler bile açmış durumda. Dünya seks literatürüne bir katkıdan bile söz etmek mümkün. Tamirci, doktor, hemşire, öğretmen, patron, sekreter gibi temalara bizden de “türbanlı”nın eklendiğini söyleyebiliriz.

İslam’da cinsellik ilk kez seksenlerin ikinci yarısında popülerleşmiş ve o zaman da çok büyük yankı uyandırmıştı. Yetmişleri kentleşme sürecinin seks filmleriyle geçiren Türkiye, seksenler boyunca İslam’daki cinselliği tartışmıştı. Uydu yayınlar, CD ve DVD oynatıcıların yaygınlaşmasıyla evlere giren pornografi, şimdi İslamcılarının da hayatında önemli bir yer işgal etmeye başlamışa benziyor.

Bu süreci sekülerleşmenin yaygınlaştığı şeklinde mi, yoksa dinsel olanın hayatın her alanında belirleyici hale geldiğinin göstergesi olarak mı yorumlamalı. Eposta trafiğinde dönüp duran bir “ayaküstü” restoran açılış görüntüsü var. Açılıшта kurban kesiliyor ve kurban duasına Disney karakterleri kostümleri içindeki animatörler de katılıyor. Evet tabii ki Donald Duck’ın zavallı koyunun boğazının kesilmesine, ellerini kaldırmış dua ederek, eşlik ettiği görüntüler “absürd” bir komiklik içeriyor. Komik ama aynı zamanda dinsel olanın hayatı işgal etmesi olarak da görülebilir mi?

Ankara Ticaret Odası, 2006 takvimini ilk Meclis binası önünde sarıklı hocalarla “Meclis açılış duası” yapan Atatürk fotoğrafıyla hazırlanmış. Üç boyutlu teknikle hazırlanmış, çok süslü ve pahalı takvim için, Atatürk’ün dua ederken çekilmiş fotoğrafını seçmekteki “cinliğin” nasıl yorumlamalıyız? “Hem laikti hem de Meclis’i dua ederek açardı” güzellemesi mi, bakın biz dine karşı değiliz, dinsel duyarlılıklara, ılımlı İslam’a açık bir siyaseti onaylıyoruz mu?

Bu kafa karışıklığının İslamcılarda da olduğunu söylemek mümkün; içki yasağı çok iyi bir örnek. Dünyanın hiçbir yerinde Ankara Sakarya’daki gibi giriş katları birahanelerle dolu, 15-17 yaş grubunun dersanelerinin bulunduğu bir yer olamaz. Bu alkol korunma politikalarıyla taban tabana zıt bir durum. Evet tabii ki 18, hatta 21 yaşından küçük olanların alkol ve sigara ile karşılaşmasını önleyecek mekân düzenlemeleri şart. Bu evrensel bir koruma politikası. Ama politikayı hayata geçirirken, örneğin Sakarya’dan birahaneleri mi kaldırmalı yoksa dersaneleri mi sorusuna verilen

yanıt, yerel ve merkezi yönetimin ideolojisini açığa çıkaran turnusol kağıdı haline geliyor. Dershaneleri taşıyarak dünyanın her yerinde olduğu gibi kent merkezini iş, kültür ve eğlence mekânı haline mi getireceğiz, yoksa birahaneleri kaldırarak, "dinselleştirilmiş" bir kamusal alan daha kazanmanın keyfini mi süreceğiz?

ATO'nun cinliğinin aynısı İslamcılar için de geçerli hale geliyor. İktidar olma ve sürdürmenin yolunun popülizmden geçtiğinin ve iktidar olma oyununun kapitalist ilkelere göre sürdürülmesinin tüm iktidar odaklarınca içselleştirildiğinin kanıtı gibi duruyor bu süreç. Din ve dinsel "yaşam stili" de tıpkı şiddet ve cinsellik gibi tüketim nesnesine dönüşüyor. Her tüketim nesnesinin başına gelen dinin de başına gelecek mi, içi boşalıp tüketicinin kendine yabancılaşmasına yol açacak mı? Başını türbanla mı yoksa "Versace" marka türbanla örtmek mi önemli hale gelecek?

Ben kapitalizme güveniyorum! Marx'ın dediği gibi, onun kadar iyi ürettiren, tükettiren, yabancılaştıran ve her "değeri buharlaştıran" bir üretim ilişkisi biçimi yok. Allah sonumuzu hayır edecek ve bizi daha "içi boş iyi tüketiciler" haline getirecektir.